

(36 St.), Skoleforstander Sørensen (34 St.), Kongstældning Weyhe (32 St.) og Pastor Sørensen (23 St.); (Dr. Kierkegaard 17 St.).

Formanden: Vi gaa derefter over til den næste Sag paa Dagsordenen, der angaaer Udkast til Lov, der stadfæster den foreløbige Lov af 6te Februar 1853 om Udskrivning til Søkrigsstjenesten for Aaret 1853. Det er til anden Behandling*), Sagen foretages; der er intet Ændringsforslag fremkommet til denne Behandling af Sagen.

Stampe: Jeg vil blot tillade mig med et Par Ord at antyde, hvorfor jeg agter at stemme mod nærværende Lovforslag. Grunden hertil er alene en formel, idet jeg nemlig ønsker Conformitet i den Maade, hvorpaa Rigsdagen tager Beslutning i beslægtede Sager. Der er i sin Tid forelagt det opløste Folkething et Udkast til Lov, som stadfæster den foreløbige Lov af 1ste September 1852 om Udskrivning til Landkrigsstjenesten for Aaret 1853. Af den Behandling, som dette Udkast undergik i det opløste Folkething, udkom et Forslag til Lov angaaende Udskrivning til Landkrigsstjenesten for Aaret 1853, som blev vedtaget af det opløste Folkething, og dernæst tilstillet Landstinget. Efter at det her var undergaaet tre Behandlinger, er det nu bleven oversendt til det andet Thing til regulativmæssig Behandling. I dette Lovforslag omtales aldeles ikke Udkastet til en Lov, som skulde stadfæste den foreløbige Lov af 1ste September 1852; og det høitærede Ministerium maa altsaa formeentlig have antaget, at den foreløbige Lov vilde kunne ansees for paa en indirecte Maade at blive stadfæstet ved det Udkast til Lov angaaende Udskrivning til Landkrigsstjeneste for Aaret 1853; som nu er under Behandling i Folkethinget, hvis det bliver vedtaget. I nærværende Sag er der forelagt Rigsdagen to Udkast; eet Udkast til en Lov, som stadfæster den foreløbige Lov af 6te Febr. 1853 angaaende Udskrivning til Søkrigsstjenesten for Aaret 1853, og et Udkast til

en Lov angaaende Udskrivning til Søkrigsstjenesten for Aaret 1853, hvilke begge ere eensbetydende. At antage dem begge to og tilstille Ministeriet dem begge, vil, efter min Formening, være inconseqvent, da det jo vilde være det Samme, som om Rigsdagen tog samme Beslutning to Gange i samme Sag; og jeg formener derfor, at, naar Rigsdagen vil komme i Conformitet med det Resultat, til hvilket man er kommet i Sagen angaaende Udskrivning til Landkrigsstjeneste for Aaret 1853, maa man stemme mod nærværende Sag og for det Udkast, som angaaer Udskrivning til Søkrigsstjeneste for Aaret 1853, thi derved maatte det høitærede Ministerium ogsaa i denne Sag ansee den foreløbige Lov angaaende Udskrivning til Søkrigsstjenesten for Aaret 1853 for stadfæstet.

Formanden: Det forekommer mig, at man, hvad dette Lovudkast angaaer, maa holde sig til hvad der er forelagt, nemlig Udkast til Lov, der stadfæster den foreløbige Lov af 6te Februar 1853, hvorefter man da senere vil have at tage Bestemmelse om, hvad man vil gjøre med det Forslag til Lov, der tidligere er kommet ind i Landstinget angaaende Udskrivning til Søkrigsstjenesten for 1853. Dette Lovforslag vil ikke komme til Behandling, forinden den nu foreliggende Sag har været til tredie Behandling; og, hvis denne Sag da vedtages, forekommer det mig at være en naturlig Folge deraf, at Thinget maa nægte Overgangen til anden Behandling af hiint Lovforslag, og derved vil, efter min Mening, Sagen være afgjort.

Stampe: Jeg kan dog ikke fravige den Anskuelse, at man derved ikke kommer til Conformitet i Henseende til den Maade, hvorpaa man afgjør disse to beslægtede Sager; thi i den ene Sag har man ikke stadfæstet den foreløbige Lov, og i den anden Sag har man stadfæstet den.

Formanden: Ja, det er en anden Sag, som den ærede Landstingsmand bringer frem her; men, saavidt det er i min Grindring, var Grunden til, at man ikke er gaaet ind paa en ligefrem Stadfæstelse af den foreløbige Lov, som angik Udskrivning til Landkrigsstjenesten, vistnok den, at denne Sag i Folkethinget undergik

*) Sagens første Behandling findes Sp. 963—964.